

SPRAWOZDANIE

Z DZIAŁALNOŚCI KLUBU WODNIAKÓW

POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

w roku 1979

W 1979 r. Klub Wodniaków Politechniki Warszawskiej zorganizował 2 (stawnie dwa) sptywy letnie 14 dniowe na Pojezierzu Augustowskim w dniach 15. lipiec ÷ 15. sierpień.

Pierwszy z nich był na trasie: Stary Folwark - jez. Wigry -

- reka Czarna Hańza - kanał Augustowski - jez. Rospuda -

- reka Rospuda - reka Blizna - jez. Wigry - stary Folwark.

Drugi był na trasie: stary Folwark - jez. Wigry - reka

Czarna Hańza - kanał Augustowski - jez. Rospuda -

- kanał Augustowski do śluzy Sosnowo.

Każdy sptyw dysponował 22 miejscami. Poza tym sztokowie i sympatycy Klubu w miesiącu wrześniu wzięli udział w Międzynarodowym sptywie Kajakowym na Dunajcu oraz zorganizowano dwudniowy sptyw kajakowy w ramach Nowy Świątojańskiej. I to by było na tyle jeżeli chodzi o turystykę kajakową w Politechnice Warszawskiej w roku ubiegłym.

Ponieważ mamy zaszczyt jako Klub Wodniaków składać po raz pierwszy (przynajmniej w ciągu ostatnich kilku lat) sprawozdanie z naszej działalności na

Walnym Zebraniu Kole PTTK nr 1. oraz ze względu na malejący w szybkim tempie zakres działalności turystyki kajakowej w Politechnice Warszawskiej pozwolę sobie zanalizować przyczyny takiej sytuacji oraz przedstawić wnioski, których realizacja (naszym zdaniem) pozwoli odrodzić turystykę kajakową na naszej uczelni oraz nawiązać do wspamiatych tradycji Klubu Wodniaków.

Tak wspamiatych, bo już w 1958 r. kilku zapaleńców, którym nie wystarczyła stawiająca wtedy swoje pierwsze kroki zorganizowana studencka turystyka piesza utworzyło przy Kole PTTK nr. 1. klub turystyki kajakowej nazwany Klubem Wodniaków. Był to pierwszy studencki klub kajakowy w Polsce. Po skompletowaniu niezbędnego sprzętu pływającego i rozszerzeniu grona członków Klub rozpoczął w roku 1961 zakrojony na szeroką - jak na ówczesne czasy - działalność szkoleniową i turystyczną. Do roku 1968 organizowano również w miesiącach letnich 8 sptywów (14 dniowych na 22 osoby każdy) oraz kilka sptywów wiosennych. W latach 1969-1975 liczba organizowanych również sptywów letnich wahała się w granicach: od 12-u do 14-u.

Liczby sptywów letnich organizowanych w następnych latach:

1976 - 10

1977 - 7

1978 - 8

1979 - 0

Poza tym członkowie Klubu w roku brali udział w Międzynarodowych Spletwach Kajakowych na Popradzie i Dunaju. W ciągu 21 lat działalności Klubu zorganizowano łącznie ok. 200 spletw letnich i 100 wiosennych. Daje to łącznie ok. 800 000 osobo-km.

Tak więc uczestnicy spletw kajakowych Klubu Wodniaków Politechniki Warszawskiej zbiorowym wysiłkiem doptynęli na Księżyc i powrócili na Ziemię.

Klub Wodniaków nigdy nie posiadał osobowości prawnej i korzystał z dotacji Kola PTTK nr 1. i Rady Uzielwanej ZSP (później SZSP). W latach 1970-1973 zakupiono 33 kajaki składane, a w roku 1975 dalszych 7. Poza tym w roku 1973 zakupiono 2 jedyńki plastikowe.

W następnych latach zakupu sprzętu nie było. Nominalny okres użytkowania kajaków składanych wynosi max. 6 sezonów. Ze względu na szczupłość pomieszczenia, w którym przechowywane są kajaki (część hangaru pod Klubem „Remont”), jak również na ograniczony dostęp do kluza od hangaru nie udało się w praktyce okresu użytkowania kajaków przedłużyć. Porównajac od końca 1976 r. skasowano 22 kajaki zakupione w latach 1970-1972. Pozostało więc do dyspozycji 18 kajaków z czego 11 - kajaków 1

w 1973 r. nie nadaje się w zasadzie do użytku.

Z tego zestawienia wynika, że liczba organizowanych spotywn była limitowana posiadanym sprzętem pływającym. W latach 1976-78 kolejni prezesi naszego Klubu czynili starania, aby wykorzystał przyznane dotacje na zakup sprzętu. Ze względu na powstanie w połowie lat 70-tych trudności z zakupem kajaków w ogóle, a na rachunek w szczególności, jak również na brak zgody kierownictwa Studium WF Politechniki Warszawskiej na przyjęcie na stan nowego sprzętu żadne zakupy nie zostały zrealizowane. W takiej sytuacji porzucając od 1977 r. Klub przestał organizować spotywn wiosenne aby maksymalnie wydłużyć okres użytkowania kajaków.

Od początku działalności Klubu Wodniaków w miesiącach zimowych organizowano obozy szkoleniowe dla kandydatów na Przewodnika Turystyki Kajakowej PTTK połączone z czynnym uprawianiem narciarstwa. Po zdaniu egzaminu teoretycznego kandydat prowadzi spotywn kajakowy i po uzyskaniu pozytywnej opinii oraz co najmniej brązowego stopnia Turystycznej Odznaki Kajakowej otrzymywał stopień Przewodnika Turystyki Kajakowej PTTK.

Łącznie w Klubie zdobyto uprawnienia Przewodnika Turystyki Kajakowej PTTK około 70-u osób.

Organizowane sptywy wiosenne i udział w Międzynarodowym Sptywie Kajakowym na Dunajcu służyły podnoszeniu kwalifikacji praktycznych członków Klubu.

Z faktów tych wynika, że na zdobycie uprawnień przewodnickich potrzeba około 2-ech sezonów. W latach 1973-1977 na zimowych obozach brało udział w szkoleniu średnio ok. 20-osób rocznie, z czego 5-6 zdobywało uprawnienia przewodnickie. Pozwalało to wymieniać kadry w klubie w okresie 3 lat i zapewniało jej odpowiedni poziom.

W jubileuszowym 1978r. w dwudziestą rocznicę działalności Klubu Wodniaków Politechniki Warszawskiej po raz pierwszy (ale jak się miało później niestety okazać nie po raz ostatni) nie doszedł do skutku zorganizowany przez nas w okolicach Zwardonia w miesiącu lutym obóz szkoleniowy na skutek ogólnie rzecz biorąc kłopotów finansowych RU SZSP PW i Kłosa PTTK nr 1. Z tych samych powodów nie było również obozów szkoleniowych w latach 1979-1980. Zorganizowane w 1978r. szkolenie kandydatów w Warszawie nie zdało egzaminu. Doprowadziło to do krytycznej w chwili obecnej sytuacji kadrowej w Klubie. A pod koniec lat 60-tych

potowa Przewodników Turystyki Kajakowej PTTK działających w środowisku studenckim była członkami naszego klubu. Jeszcze na początku lat 70-tych Klub Wodniaków Politechniki Warszawskiej prowadził największą działalność ze wszystkich analogicznych klubów studenckich, aby po roku 1979 znaleźć się na szarym koniu (na 20 klubów).

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że od początku lat 70-tych zarysowały się tendencje zmian upodobań środowiska studenckiego w zakresie spędzania wolnego czasu, większe możliwości wyjazdów zagranicznych, skrócenie i intensyfikacja studiów, jak również decentralizacja środków przeznaczonych na turystykę krajową w naszej uczelni (powstanie i rozwój turystycznych klubów wydriatowych). Zmniejszyło to względnie atrakcyjność działalności w turystyce kajakowej ~~w~~ w naszej uczelni, tym bardziej, że niekorzystne warunki środowiskowe, jeżeli przyszło klubowi działać w drugiej połowie lat 70-tych neutralizowały wysiłki klubu przystosowanie się do nowej sytuacji i pogłębiały kryzys turystyki kajakowej w Politechnice Warszawskiej. Z drugiej strony rozwój działalności turystycznej BPiT „Alunatur”, w tym również i kajakowej nie tylko krajowej ale i zagranicznej, oferującego swoje usługi po niższych cenach również nie sprzyjał rozwojowi Klubu.

Z pewnością nie wszystkie możliwości utrzymania turystyki kajakowej w szerokim zakresie i na odpowiednio wysokim poziomie zostały przez nasz Klub wykorzystane. A mianowicie niedostateczna była reklama imprez kajakowych i działalności naszego Klubu, czasami niedostateczne kontakty z Zarządem Koła PTTK nr 1, Komisją Turystyki RV SZSP oraz z Radą d/s Turystyki Kajakowej przy Komisji Turystyki ZG SZSP. Było to powodem słabego poinformowania tych jednostek organizacyjnych o potrzebach, problemach i działalności naszego Klubu. Ale jednocześnie pogarszający się z roku na rok stan sprzętu pływającego i na ogół fatalny stan namiotów z wypożyczalni RV SZSP w „Kiwierze” stanowiły skuteczną antyreklamę Politechniki Warszawskiej w ogóle, a Klubu Wodniaków w szczególności.

W 1977 r. zlikwidowany został w naszym Klubie Referat Weryfikacyjny Turystycznej Oddziału Kajakowej oraz zostały praktycznie przerwane kontakty z Komisją Turystyki Kajakowej ZW PTTK. Związane to było z wycofaniem się z aktywnej działalności Andrzeja K...

Komisji Turystyki Kajakowej ZW PTTK i Klubu Wodniaków Politechniki Warszawskiej od 1961 r. ; ~~organizacji~~ ~~która~~ organizatora szkoleń i przewodniczącego komisji egzaminacyjnej w naszym Klubie. Chciałbym w tym miejscu korzystając z okazji złożyć mu za całą dotychczasową działalność gorące podziękowania.

Kiedy wydawało się, że Klub Wodniaków uwrze śmiercią naturalną, obowiązki prezesa od dnia 1-go listopada ub. roku przejął Ryszard Skrocki. Zostały wznowione kontakty z Radą d/s Turystyki Kajakowej przy IST ZG SZSP, powołano mnie jako członka Klubu Wodniaków do Zarządu Koła PTTK nr 1., została rozporządzona systematyczna reklama Klubu (zorganizowano tablice ogłoszeń, wykonano plakaty firmowe, zorganizowano wystawę fotograficzną ze spływów na Popradzie i Dunaju), zamówiono wiosła do jedynek plastikowych w Szerewnicy, oraz porzucono starania związane z zakupem nowych kajaków. Nawiązano kontakt z Komisją Turystyki Kajakowej ZW PTTK, którego efektem jest reaktywowanie Referatu Weryfikacyjnego Turystycznej Odznaki Kajakowej w naszym Klubie, a tym samym w Kole PTTK nr 1. Zostały opracowane trasy spływów wiosennych i letnich planowanych w roku

bieżącym, przy czym wielkość akcji będzie uzależniona od ilości posiadanego sprzętu. 3 marca odbędzie się spotkanie informacyjne dla kandydatów na Pr wodowników Turystyki Kajakowej mających wziąć udział w kursie teoretycznym organizowanym przez ZW PTTK. W miesiącach letnich planujemy wystanie dalszych dystansów na spływy szkoleniowe na rzecie Drawie organizowane przez ~~nas~~ Radę ds Turystyki Kajakowej przy KTK ZG SZSP.

Z naszej strony dokończymy wszelkich starań, aby spływy kajakowe organizowane przez nas były wroczem wszelkich imprez turystycznych w ogóle, a kajakowych w szczególności. Tym bardziej, że imprezy środowiskowe mają więcej szans powodzenia niż centralne oraz mają większe oddziaływanie wychowawcze i integrują studentów naszej uczelni.

Aby praca społeczna garstki ludzi, którzy jeszcze porostali w Klubie Wodniaków lub ewentualnie wyrazili chęć pomocy w przezwyciężeniu globalnego kryzysu nie poszła na marne muszą zostać spełnione następujące warunki, które w postaci wniosków pozwolę sobie przedstawić.

1. Zorganizowanie w Kole PTTK nr 1. jednej akcji szkoleniowej na Organizatora Turystyki i Przewodnika Turystyki Kajakowej. Stawić to będzie większej integracji różnych dziedzin turystyki i będzie ujęciem organizacyjnym.
2. Zorganizowanie w okresie przerwy międzysemestralnej obrotu szkoleniowego na Przewodnika Turystyki Kajakowej PTTK zakończonego egzaminem i potuzonego z czynnym uprawianiem narciarstwa zjazdowego.
3. Zapewnienie niezbędnych środków finansowych na zakup kajaków plastikowych, które są znacznie trwalsze od składowanych.
4. Sprawne funkcjonowanie transportu - przynajmniej takie jak w ostatnich dwóch latach.
5. Pełne zrozumienie przez kierownictwo Studium WF Politechniki Warszawskiej naszych potrzeb w zakresie terminów dostępu do hangaru, jak również przejścia na swój stan zakupionego sprzętu.
6. Zapewnienie niezbędnych środków finansowych i transportowych na 1 sptyw szkoleniowy wiosenny, Międzynarodowy Tydzień Dzikich Wód na Popradzie i Dunajcu oraz na 1 sptyw szkoleniowy letni (ostatni odbył się w 1973 r). Ma to podstawowe znaczenie dla podnoszenia kwalifikacji przez kandydatów i Przewodników Turystyki Kajakowej PTTK oraz integracji członków Klubu.

7. Zakup dla Klubu namiotów w liczbie odpowiadającej przeprowadzanej akcji letniej. Zapewni to ich pełne wykorzystanie przez 10-12 tygodni w roku (a więc praktycznie maksymalne), przedłuż ich żywotności oraz uprości organizację imprez.
8. Dofinansowanie środowiskowych imprez turystycznych w takiej wysokości, aby odpłatność uczestników nie odbiegała od odpłatności na analogicznych imprezach centralnych.

Sądzimy, że spełnienie tych postulatów jest realne przy odpowiedniej polityce finansowej ^{zarówno} naszej uczelni, jak również w Oddziale Międzyuczelnianym PTTK oraz Zarządach Stowarzyszenia i Głównym SZSP.

Mamy więc nadzieję, że postulaty te zostaną spełnione, tym bardziej, że stanowią one „ostatnią deskę ratunku” dla Klubu, którego historia jest niemną częścią historii studenckiej turystyki kajakowej w Polsce. Spełnienie tych postulatów będzie jednocześnie zgodne z Zasadami Ogólnymi § 1, 2 (i dalsze) zawartymi w podstawowych przepisach wewnętrznych dotyczących prowadzenia działalności finansowej w zakresie turystyki i wypoczynku przez wszystkie jednostki organizacyjne BPiT „Almatu”, jak również z odpowiednimi uchwałami ZG PTTK. Styci będzie spójnemu zapotrzebowaniu studentów na czynny wypoczynek, kształtowaniu właściwych postaw

turystycznych, kształceniu kadry turystyki kwalifikowanej oraz
rozwijaniu talentów organizatorskich - tak przydatnemu w
późniejszej pracy zawodowej i społecznej, oraz poznanie
malowniowych i trudnodostępnych zakątków naszego kraju.

A „tylko poznawszy swój kraj można naprawdę owocnie
dla niego pracować”. Cytatem tym z legitymacji
PPTK zakończyłem swoje wystąpienie i dziękuję
za uwagę.

/ Jan Kwamek
Klub Wodniaków PW /